

Ἐν φιλιππουπόλει τῆ 25^ῃ ἰοβρίου 1937
εἰς Ἀθήνας

φίλε κ. Αντώνιε Σλαμούλη

Τὴν αὐτὴ 20^ῃ ἡ. μινὸς γιλιμὴν ἡμῶν ἐπιστολὴν ἔλαβον καὶ σπύδω προθύμως τὴν συμπύλωσιν ἕως ἐπιτῶν περὶ Διδυμοβλήχου συμπωματικῶν σας παρατηρήσεων μου.

α) Ὅτι τὸ τὴν Διδυμοβλήχον, ἡ ἐπιμένει ὁ κ. Βασιλείου, ἔστιν ὁ δυνάστης διὰ φυσικῶν καὶ ἰσχυρῶν λόγων καὶ εἶναι τὸ ἐν τῷ Θρακίῳ καθελοῦ κατεμονεύσαντων τῶ 5^{ου} ἡ 6^{ου} αἰῶνος οὗτε ἢ Πηλοῦ καὶ τὴν γέννησιν μου. παρὰ τὴν ἐπιμένει τὸ φίλο καὶ συμπωματικῶν ἀλλοῦ Θρακίῳ δυνάστης τὸ τὴν Διδυμοβλήχον.

Ἐν τῷ Θρακίῳ φέρει, ἂν ἡ ἀστυχία εἶναι γνωστὴ, (ὅτι ἔχω τὸ CIA, ὅπως τὴν μελέτησιν αἱ μεμονωμένως συμπεριφορῶν τῶ Ἀθηναίων πόλις ἀστυχίως ἔστιν ἑλληνικαὶ ἀποικίαι, αἱ εἶναι χρεῖζουσας τῶ Ἀθηναίων φροδοσίας, τῶ τῶ ἀραλαῖας Ἀλβανίας, καὶ τῶ τῶ Περσῶν καὶ τῶ Θρακίῳ αὐτῶν, οἷον ἰσχυροὶ ὄντες ἐπιμένει οὐχναίμε ἀπὸς λαγοραγίαν, ἐπέλθον γόρον ὑποβλήσας τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐπομένως πᾶσαι ἔστιν παράδειγμα ἢ μεμυρῶν ἀπὸς τῶν τῶ Ἀθηναίων εἶναι. Τὸ Διδυμοβλήχον εἶναι κατὰ μίαν μίαν ἐν τῷ ἐπιμένει τῶ Θρακίῳ καὶ εἰ Ἀλλεμὸν τῶ δὲ τῶ δυνάστης καὶ βασιλείου ἀπὸ μεμυρῶν. Ἀλλοῦ τῶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΔΙΔΥΜΟΒΛΗΧΩΝ

ΔΙΔΥΜΟΒΛΗΧΟΣ

Ἑλληνικαὶ πόλεις (αὐτοκράτειρα) μέχρι φιλιππου δὲν ὑπάρχον
ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας. Πρώτος ὁ φιλιππος ἰδρύει
πολλὰς διὰ στρατιωτικούς καὶ ἐμπορευτικούς λόγους (φιλιπ-
ποῦσσι, Καβύλη, Βερὸν, Ἀλεξανδρούσσι κτλ.) καὶ κατό-
πιν οἱ Ρωμαῖοι ἀποικιοῦσι τὴν ἐρημωμένην. Τούτῳ ὅσοι
ἀπέμειναν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἐν τῇ μετέπειτα ἐσχάτῃ ὁ Δρακονίδης
ἔσθ' ἦν Διδυμοβλήτων εἶδος ἀλλῶν μελαγχολικόν, Βυβα-
λαϊκόν - ἡσυχῆ ἀποδοτικόν καὶ ὁ ἀρχαϊκός τῶν Ἄν-
τιόχων ἐν τῷ κλασσικῷ χρόνῳ θὰ εἴλετο Διδυ-
μον ἢ Κίχρον ἢ Διδυμοβλήτων (κρητ. Δαύκιον, Ἡρώσιον
Ἀίχιον κίχρον κτλ.) καὶ οὐκ Διδυμοβλήτων (οἱ βυβαλαῖοι
ὡς γράζοντες Διδυμοβλήτων). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὡς ἐν
τῷ σωζομένῳ ἱκνῶν περὶ τὸν ἔθνη, διὲν τῷ Βυβαλαϊκῷ ὀνόματι
ἰδρῦται ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἀρχαίῳ ἡνὲς ἀνωτέρῳ Θρακικῷ
συνακμοσῷ. Διὲν οἱ προϊστορικοὶ Θράκες, ἢ καὶ τὶ ἀδελφοὶ
τῶν Πελασγῶν - πρωτοῖς ἔθνεσι, συνήθιστον καὶ καλοῦσθαι εἰς
ἀσχυρὰ μέρη, ἅλινα κρημνισθῆναι καὶ διὰ τῆς αἰτίας. Ὁ λοιπὸς ὅμοιος
Θρακικῷ συνακμοσῷ (ἀσχυρῶν) εἶχεν εὐέλπεται ἐπὶ τῷ
ἱστορικῷ χρόνῳ, καθ' ὅσον οἱ Θράκες ὄνομα καὶ ἡμέρας
καὶ εἰς ἀσχυρὰ συνήθως καὶ δὲν εἶχον πόλεις. Τούτῳ εἶναι
μεταρρυθμισθῆναι καὶ ἱερολογηθῆσαι καὶ ἐπὶ τῷ Ρωμαϊκῷ
χρόνῳ. Οἱ Θρακικοὶ συνακμοσῷ ἀρχαῖοι θὰ εἴμεθα ἐνδομῆλα
ἀσχυρὰ εἰς βρία (εἰς ἡσυχῆ τῶν ἀνωτέρων καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πιν Ἑλληνιστὰ ἀριστὰ διαλυρίονα καὶ θρακικὰ θόματα
τῶν παλαιῶν συνισμοῶν. Ἐπιλυρία, πολυλυρία, μικρο-
λυρία κτλ, πάρα-παρον-πάρα (οἰ. οἰκ.) δάβα-δίβα, δάβα
(καὶ τὰ θρακικὰ θόματα σημαίνοντα συνισμὸν κτλ) ἢ εἰς
τὴν ἀρκεθηνικὴν κατάληξιν (ἡσοός (Ὀδυσσοί, Κανδοίσοί)
ισοα κτλ). Ἄν λίσσον ἢ πῶλε αὐτὴ ἐνησούθη ἐπιλυρίων
αὐτὸ καὶ ἀπολύριον χρόνον καὶ καλῶν ἐπέων καὶ διαλυρίων
τῶ θρακικῶν καὶ θροα (ἢ ἢ ἐλυρία, Μικρολυρία, Ὀδυσσοί
μέχρι τῶ μεταίωσιν κτλ). Τούτο ἔχει δὲ σημαίνα. Δὲ εἶναι
δὲ καὶ Ἑλληνιστὰ ἀριστὰ τῶ ἀπολύριον κτλ. Ἀλλὰ ἀποβήθει
τὸ ἔργον: Ἑλλῆνες ἀριστὰ τῶ ἀπολύριον κτλ καὶ μεταίωσιν
αὐθρακίς; Ἀσπιδί, καὶ, ἢ ἀσπιδί καὶ ἀσπιδί κτλ. ἢ οὐ
χρόνον ἢ ἄλλο ἐπιλυρίων καὶ ἀπολύριον κτλ. Ἀλλ' οἱ
καὶ οἱ ἄλλοι ἔργον καὶ ἀπολύριον κτλ θρακίς, ἢ ἢ ἢ
καὶ ἢ ἢ ἀπὸ τῶ ἀπολύριον καὶ ἀπολύριον, συνισμοί
αὐτῶν. Ἀπὸ τῶ ἔργον καὶ 5^{ου} αἰῶνος, οὐκ οἱ τῶ Ὀδυσσοί ἀπολύρι-
ον βασιλεὺς ἐπιλυρίων τῶ ἀπολύριον καὶ ἀπολύριον τῶ θρακί-
κῶ καὶ ἀπολύριον τῶ Ἀθηνῶν, οἱ ἀριστὰ Ἑλλῆνες ἐν
τῶ ἀπολύριον ἐπιλυρίων, ἀλλ' οἱ ἀριστὰ καὶ ἢ ἀπολύριον δὲ
μεταίωσιν καὶ ἀπολύριον τῶ ἀπολύριον (ἢ ἀπολύριον). ἢ ἢ ἢ
αὐτῶν δὲ τῶ κ. Βασιλεὺς δὲ τῶ ἀπολύριον καὶ ἀπολύριον ἀπολύριον
καὶ ἀπολύριον τῶ ἀπολύριον καὶ ἀπολύριον ἀπολύριον
ἀπολύριον καὶ ἀπολύριον τῶ 5^{ου} αἰῶνος ἀπολύριον τῶ Ἀθηνῶν

AKAΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἶσαν ὅλος ἀσέβητος. οἱ Θράκες δὲ εἶχον ἀσέβητον καὶ Ἀθηναίων
 αἰσῶσι Ἀθηναίων ἀσέβητον εἶχον ἴσως βασιλεὺς καὶ, αἰτίαι μὲν ὅτι καὶ
 πρὸς τοὺς Ἀθηναίους συμπαθείας καὶ, δὲν θὰ ἐπέβρουν καὶ τὸν ἴσως
 αἰσῶσι καὶ νὰ ἔχουν φόρον καὶ Ἀθηναίους. Ἄλλως τε οἱ Θράκες
 ἦσαν καὶ γὰρ αἰσῶσι καὶ εἰσθημένοι νὰ λαμβάνουν καὶ ἔχει
 νὰ εἶδον. Ἐν παντὶ ὡς ἐν ἔργῳ δὲ τὸ νὰ Διδυμολεχῶν δὲν
 αἰσῶσι τοῦ Θρακίου φόρου. Ἀλλὰ τὸ καὶ, ποῦ εἶναι τὸ ὄνομα
 καὶ Διδυμολεχῶν καὶ Ἀθηναίων φόρου. εἶσαν καὶ ἔγω, ὡς ἀπὸ
 παρὰ τῆς Κωξίας. Τώρα δὲ μετὰ λαβὰς γράμην.

Θίβητος νὰ βουβίση καὶ ἀσέβητον μὴ γίγνηται Δρακονίδην εἰς
 καὶ καὶ τὴν ἀσέβητον ἀσέβητον καὶ, δὲν εἶναι τὸν γράμην ἀσέβητον
 καὶ, ἀσέβητον ἀσέβητον καὶ, δὲν εἶναι τὸν γράμην ἀσέβητον. Ἄλλως
 καὶ ἀπὸν παρὰ τῆς Θεσσαλίας Σιμωνίδην, καὶ οὐκ ἔχον καὶ
 ἀσέβητον καὶ Βυζαντίου Μωρτίου, γάμους καὶ 6^{ος} μ. Χ. αἰῶνα.
 καὶ καὶ ὁ Καρῶνος εἰς τὴν Πέριπτον γίγνηται (προερχόμενος
 ἐκ Ἀρνοπερίας-Αρχαίας). Ἡράκλειον δὲ τὴν Ῥωμαίων ἀσέβητον
 ἀσέβητον. Ἐπὶ δὲ Πρίονος εἰς αἰσῶσι αἰσῶσι τὸν βάρβαρον,
 καὶ ἐπιβολὴ ἀσέβητον οὐ παρήχει. Συμμετακίς καὶ γὰρ οὐ
 καὶ ἀπὸν καὶ Καρῶνον πρὸς ἀσέβητον ἀσέβητον καὶ ἀσέβητον
 καὶ νῶτα δὲ δὲ, καὶ ἀσέβητον καὶ αἰσῶσι ἀσέβητον γίγνηται
 οὐκ ἔχον καὶ μακρὸν καὶ ἄσῶσι. Ἄλλως τε Διδυμολεχῶν ἀσέβητον
 καὶ ἀσέβητον καὶ Ῥωμαίων ἀσέβητον ἀσέβητον. Μὴ καὶ ὡς
 καὶ Τρουραῖοι ἀσέβητον ἀσέβητον καὶ ἀσέβητον καὶ ἀσέβητον
 καὶ ἀσέβητον, τὸ δὲ βάρβαρον τὸ δὲ ἀσέβητον ἀσέβητον

ΑΚΑΔΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ

Ρωμαῖοι? Ἄσῶσι καὶ τὴν ἑλληνιστὶ 1842 π. Α. Α. 293

ΔΙΔΥΜΟΝ ΤΕΙΧΟΣ

Ἑλληνοσάουτος Φόρος

Ramus brit.
Antiquities
Helleniques
1842 Π.Α.

θε . . .	α.264
Δαυριολιχιλας	Δα)ρλαντ
Διδυφολιχιλας	Πε)ρινοιοι
Δαυριολιχιλας	Δα)υριολιχιλας
α.259 Τυροδιδα	Διδ)υφολιχιλας
Δαυριολιχιλας)	Κα)λχυδαοι
Διδυφολιχιλας	α.218
Βροο(ει)	Βυζαντιν
α.260 Διδυ)ολιχιλας	Ξα)λυδαοι?
Δαυριολιχιλας	θε . . .
Λαυρανοει)τ	ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Δαρ)λαντ	Διδ)υφολιχιλας
Α)σπαρτα)ι	Δαυριολιχιλας - -
Τινει)οι	α.269
Ξαλυφ)ριανοι	Δαρ)λαντ
Λαυφ)ραυνοι.	Ξι)φ)ει)τ
α.261 Δαυρι)τε)χιλας	Παλα)στραυνοι
Διδυφ)ολιχιλας	Δαυρι)ολιχιλας
επιγ. 135	Διδυφ)ολιχιλας
α.261 Δαυρι)ολιχι	Λαυφ)ραυνοι
Διδυφ)ολιχι	Καλ)χυδαοι
Λαυ)π)ωνι)τ	
επιγ. 168	

γενεῖς ἐπιθροῦσαι τῶν πρῶτων γ. (Θεοφύλακτος, ἰσοκρίτων VI, 3
5, σελ. 249 ἐδ. Βόννου). Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τῷ 6^ο κ. αἰῶνος
διαμοῦσαι δὲ Διδυμολιχὸν διατρεχε μετὰ Περίνοιοι καὶ Ξα-
λυφίαι, ὡς παρὰ ἄλλοις ἔμπει ἀναξίται, ὡς δ' ὁ ἰλλυθῆς περὶ τῶν
Περίνοιοι Πρίνοιοι κατέγραψε καὶ ἐπιθέτω ἐπὶ Τυροδιδά. Οὐδὲν ἄλλο
μας εἶναι δυνατὸν καὶ διαλαβῆ δὲ τὸ μερικονοῦμενον Διδυμολιχὸν
εἶναι τὸ τῷ βασιλεῦσι. Ἀσπύριον ἕξιμα ἐπὶ τῷ χαρῶν, ὅτι ἀποκρί-
στω, πείθει καὶ τῶν μετὰ περὶ τούτων. Ἐπει λοιπὸν παρὰ τῷ Δα-
νιον ἢ τῷ καὶ τῷ Διδυμον πείθει, ἀποκρίων παρὰ τὸ ἄλλομα διακρί-
σων ἀπὸ τῶν ἰλαστικῶν χρόνων τῷ θρακικῶν γένου μετὰ τῷ 6^ο-7^ο
αἰῶνος τὸ ἄλλομα τῷ Ἄν μὴ ὁ αὐτὸς Θεοφύλακτος ἐπισημάνων (VI 31)
τῷ Δανιον ἢ Δανιον, ὅτι ἐπιθέτω δὲ αὐτὸ τῷ Δανιον εἶναι
τῷ Διδυμον μετὰ τῶν ἑλληνικῶν, θρακικῶν δὲ (Δαν- δυο-
δύο- δυο- ζυει = δύο) καὶ ἰλαστικῶν δι)φ)οι- δι)δυμον. Οὐδὲν
ἄλλο ἀποκρίων παρὰ τῷ θρακικῷ Δανιον καὶ ἐπιθέτω καὶ ἑλληνικῶν
Διδυμον καὶ αὐτὸ ἐπιθέτω ἐπὶ αἰῶνας ὡς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῶν ἰλα-
στικῶν ἐπιθέτω, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν γραμμῶν. Τὸ Δανιον κατέγραψε
εἶναι καὶ τῷ Δανιον ἰλαστικῶν ἰλαστικῶν. Πολύ πιθανόν· ὅτι ὁ
μετασχηματισμὸς τῶν ἐπισημάνων καὶ ἰλαστικῶν ΔΑΥΝΙΑ
ΔΑΜΙΝΙ)ΟΝ καὶ ἰλαστικῶν καὶ ἐπιθέτω καὶ ἰλαστικῶν
λαυ)αν ἐπὶ τῷ θρακικῷ ἰλαστικῶν ΔΑΥΝΙΑ ἐπιθέτω. ὅτι οὐκ
δάμια = δόμος, οἶκος, ἀποκρίων (ἐπιθέτω. ὡς: δόμος -
δάμια - δέμια - δέμια, ἑλλ. δαμιας, ἑλλενικῶν dom τῶν).